

on toruskid woi wõlwi alused 100 kunni 150 jalga pikkad, kust läbi nende õige furnu tubade wõi haudade sisse minnalse, kus wäga sant õhk on, mis tahab üsna hinge kinni panna. Et wäljast wärsket tuule õhku senna sisse ei pease ja sest suitsust, mis põlewa tule loutidest ehk küünaltest senna jääb, mis waatmas käijate käes olnud, saab see paha õhk weel suuremaks kaswatud.

Mis siis weel näha, kui senna furnute tupa woi paita tullakse. Seal ei ole mite ainult üksikud ega perekonnad woi sugu-wõjad, waid kõige linna rahwas, — kogu terve rahwa sugu maetud. Ja mite paljad ega kõdund fondid, pole need furnu lehad seal, nõnda et ei wõi tunda, mis nägu naad elujalt olnud.

Ei mite, waid need heaste sisse balsamiritud Mumiid ehk wäga kalli rohtudega wõitud furnu lehad näitawad kõik nagu elus olewad, täiste nõnda, mis nägu naad muiste elujalt olnud, karja kaupa üks-teise kõrwa reasse pandud; nagu soldateid kasarmis labade peal, nähatse neid igawesi magajaid mõlemil pool kõrwas, ridade wahel ruumid kui lapsa peenra wahed, kus läbi käia ja neid waadata wõib. Ehk kül furnude tuad suured ja kõrged, siiski wanad Mumiid, kui puu alud üks teise peale lautud, jaawad need sagedaste furnutega nõnda täidetud, et käimise kohad nappilt kats jalga laiad wahed jääwad.

Kui mite hästi ete waatlik ja tuli ka käes küll walge ei ole, on waene nende furnute labade wahel käia, ja peab ka julge inimene olema, sest wõib käies hõlpsaste

nende furnu lehade külge puutuda, kes palju juba tuhanded aastad seal puhkawad. Palju wõera maa rändajad käiwad neid ka seal waatmas. Egiptuse järel tulew sugu wõib kaua aega, mitu põlwe taha oma ees wanemid näha. Nemad ise on julged ja wõiwad furnute seltsis, kui elusa inimeste seas olla.

Kes wõib need tuhanded ja miljonid furnu lehad kõik tunda, mis naad muiste kõik olnud, ja kes need mitme sugused kuld, hõbe, siidi, pärlede ja kalli kiwidega ehted ka teinud, mis nende furnute külge armastuse mälestuseks pandud.

Need furnu majad on ka mitme kordsed: alamale maa sisse, on suuremad sugu ja rikkamad pandud, enamiste kõik wäga uhkeste ehitud, mis palju raha makswad; ja kõrgemal paikas, kus neid rohkem maetud ja ruumid enam täidetud, on wäesewad ja alwemad sugu, kelle balsamirimine ka siiski palju maksnud. Ka need mitme sugused furnu ehted ja mälestuse tähed, on kalli rohtudega sisse wõitud, et naad ei kõdane.

Joosep, kes Egiptuse maalt Kanaani maale toodi, oli balsamiritud. Ja ennemuiste oli balsamirimine parem kui nüüd, mil see tarkus nende käest vähemaks jäänd. Et nüüd furnulehad näutumaks lähwad ja wahest ka mädanema wõi kõdanema hakkawad, maetakse furnuid ka sagedaste mulda, mis see algmisest seatud wiis on, nõnda kuidagi Abeli lehaga tehtud sai.